

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

10 נובמבר 2014

1
2

לפני:

כב' השופט אורן שגב

נציג ציבור (עובדים) מר הרצל גבע

התובעות

1. מג'יק תעשיות תוכנה (ישראל) בע"מ
2. מג'יק תעשיות תוכנה בע"מ
- ע"י ב"כ אפרת דויטש

-

הנתבעים

1. שי שני ת.ז. 22965818
2. פאיירפליי בע"מ ח.פ. 513866772
- ע"י ב"כ עו"ד שי מיטרני

3
4

פסק דין

5

פתח דבר

6

עניינה של התביעה שבפנינו הוא בהתחייבותו של הנתבע לשמירה על סודיות ולא תחרות עליה חתם בהסכם עבודה עם התובעות.

8

9

העובדות הצריכות לעניין

10

1. התובעת 1 הינה חברת בת של התובעת 2, חברה ישראלית ובינלאומית אשר פיתחה את שפת התכנות "מג'יק", שפה המשמשת כלי בסיסי לפיתוח תכנה (להלן ביחד "התובעות" או "מג'יק").

13

2. הנתבע הועסק אצל התובעות כאיש מכירות החל מיום 2.1.05 ועד ליום 30.9.07, מועד בו פוטר מעבודתו. במסגרת התקשרותו עם התובעות, חתם הנתבע על התחייבות לשמירה על סודיות ולא תחרות, עליה נעמוד בהמשך. לאחר פיטוריו, הועסק הנתבע בחברת "איירוקס" (אשר אינה קשורה לעיסוקי התובעות) עד לחודש 2/2008.

18

3. הנתבעת (להלן גם- "פאיירפליי" - FIREFLY) היא חברה בעלת טכנולוגיה ייחודית המציעה ללקוחותיה להסב את המערכות הקיימות שלהם משפת התכנות מג'יק לשפת התכנות Microsoft.Net (להלן: "דוט נט"). לאחר ביצוע הסבה זו, אין

21

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

- 1 הלקוח נזקק לשירותיהן של התובעות, לרבות רישיונות שימוש או ידע בשפת
2 המג'יק.
- 3 4. פאיירפלי הוקמה בשנת 2006 ע"י מר נועם הניג (להלן: "מר הניג"), אשר הועסק
4 בתובעות בין השנים 1998-1999 ולאחריהן בחברת "קופל ראם בע"מ", בית תכנה
5 מוביל בשוק המג'יק.
- 6 5. בחודש 10/2007 הופעלה מערכת ראשונה של פאיירפלי במועצת החלב ובחודש
7 11/2007 החל פרויקט ההסבה של צבר תיירות ונופש.
- 8 6. בשנת 2007 התקיימו בין מר הניג לבין נציגי התובעות פגישות במסגרתן התנהל
9 משא ומתן לשיתוף פעולה והועבר מידע על מערכת ההסבה, בכפוף לחתימת
10 התובעות על כתב התחייבות לשמירת סודיות אשר נחתם ביום 19.12.07.¹ משא
11 ומתן זה לא הבשיל לכדי הסכם.
- 12 7. בחודש 5/2008 נחתם הסכם התקשרות בין הנתבע לפאיירפלי בדבר ביצוע עבודות
13 שיווק. בין הצדדים לא התקיימו יחסי עובד מעביד.² במקביל להתקשרות זו,
14 סיפק הנתבע עד לשנת 2011 שירותי שיווק ומכירות לחברות נוספות.
- 15 8. ביום 22.12.08 שלחה התובעת 2 מכתב למועצת החלב אשר כותרתו "חשד לפגיעה
16 בזכויות יוצרים בהסבת מערכות מג'יק לטכנולוגיות אחרות". במכתב זה נטען, בין
17 היתר, כי קיים חשש סביר שבתהליך ההסבה יש פגיעה בזכויות היוצרים של
18 התובעת 2 ובמידה ולאחר בדיקה יתגלה כי אכן כך הדבר, יחשבו הגופים המסבים
19 כמי שמפרים זכויות יוצרים וקניין רוחני של התובעת.³
- 20 9. בעקבות עתירתם של פאיירפלי ומר הניג ניתן, ביום 12.3.09, צו מניעה זמני
21 האוסר על התובעות דכאן לפנות או לפרסם הודעה כי פאיירפלי פוגעת
22 בזכויותיהן, זאת, נוכח כתב ההתחייבות אשר נחתם בין הצדדים אשר מתנה
23 בירור מחלוקות בבוררות.⁴

¹ נספח 3 לתצהירו של מר הניג.

² נספח 15 לתצהירו של הנתבע.

³ נספח 5 לתצהירו של מר הניג.

⁴ בשא 4139/09 – סגן הנשיא כב' השופט יהודה זפט - נספח 2 לתצהירו של מר הניג.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

10. ביום 13.2.11 ניתנה החלטה ע"י הבורר, כב' השופט בדימוס אורי גורן, לפיה
"השימוש בתוכנה של פאיירפליי וביישומה של תוכנה זו להסבת מערכות שנכתבו
בתכונת מג"ק- אין בהם הפרה של זכויות כלשהן של מג"ק"⁵.
- טענות הצדדים בקצרה
11. **התובעות** טענו, כי במהלך עבודתן של התובע הוא נחשף למידע סודי ורגיש אשר
הינו קניינין הבלעדי, לרבות רשימת לקוחות וספקים, קשרים עסקיים, מפרטים
טכניים וכיו"ב. לאחר התקשרותו עם פאיירפליי, פנה התובע ללקוחות התובעות,
תוך שהוא מפר את התחייבותו ועושה שימוש בסודות מסחריים ובכך גרם
לנזקים כספיים אדירים. כך למשל, בעקבות פנייתו, חתמה פאיירפליי על עסקאות
עם מועצת החלב, משרד ראש הממשלה, חברת חשמל וצבר תיירות ונופש.
12. לטענתן, הפר התובע את חובת הסודיות ואי התחרות הן מכח הסכם העסקה והן
מכח חובת האמונים וחובת הנאמנות אותן חב בהיותו עובד התובעות, אשר
שימש כראש צוות מכירות ואשר במסגרת תפקידו התוודע לעסקיהן של
התובעות, לקוחותיהן וכיו"ב.
13. כן המשיכו וטענו כי התובע עשה שימוש אסור במידע כאשר התקשר עם
פאיירפליי, חברה המתחרה באופן ישיר בפעילות התובעות בטרם נסתיימה תקופת
אי התחרות הקבועה בהסכם, פנה ללקוחות התובעות בתקופת אי התחרות וביצע
פעולות העשויות להתחרות או לפגוע באינטרסים ובמוניטין של התובעות.
14. אשר לנתבעת טענו, כי היא חבה בעילה של גרם הפרת חוזה, מאחר והתקשרותה
עם התובע הביאה להפרת ההסכם בינו לבין התובעות.
15. נוכח המפורט, עתרו התובעות לחייב את התובעים ביחד ולחוד בפיצוי בגין
הנזקים שנגרמו להן, לטענתן, בסך 930,000 ₪; בפיצוי (ללא הוכחת נזק) בסך
100,000 ₪, מכח חוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 (להלן- "**חוק עוולות
מסחריות**") וכן עתרו לחייב את התובע בפיצוי בגין הפרת הסכם העבודה וההסכם
הנוסף עליו חתם בעניין שמירת סודיות עם סיום העסקתו, בסך 25,000 ₪ לכל
הסכם.

⁵ נספח 4 לתצהירו של מר הניג.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

16. **הנתבעים** טענו מנגד, כי לא קיימת תחרות ישירה בין הטכנולוגיה שפיתחה
פאירפלי לבין התובעות, שכן התחרות בשוק הינה בין השימוש בשפת התכנות
מג'יק לבין השימוש בשפות תכנות אחרות. פאירפלי מתחרה בחברות אחרות
בשוק המציעות אף הן הסבה ולא בתובעות. מכאן, כי פועלו של הנתבע אינו
מבוסס על תחרות בפעילות התובעות ומטרת התובענה היא ניסיון לדחוק את
רגלי פאירפלי ולמנוע תחרות חופשית בשוק.
17. הנתבעים הוסיפו כי פעילותו של הנתבע החלה לאחר תשעה חודשים מתום יחסי
עובד מעביד עם התובעות, זאת לאחר שפוטר מעבודתו. הנתבע לא עזב מיוזמתו
או במטרה "לנצל" את סודותיהן המסחריים כי אם פעל באופן לגיטימי תוך ניצול
יכולותיו וניסיונו האישי לפרנסתו.
18. אשר לסודות המסחריים של התובעות טענו הנתבעים, כי רשימת הלקוחות
והספקים העסקיים של התובעות איננה סוד מסחרי כלל ועיקר. רשימת הלקוחות
הייתה ידועה למר הניג בטרם התקשרותו עם הנתבע וממילא המדובר בסוג מידע
המפורסם בהרחבה באתרי האינטרנט הרלוונטיים כגון זה של התובעת 2.
19. כמו כן, טענו, כי לתובעת יש ספר לקוחות המתפרסם באופן קבוע וכן כל לקוח
חדש החותם על עסקה עם התובעות- שמו מתפרסם במסגרת יחסי הציבור. אשר
למפרטים הטכניים הטעימו, כי הנתבע הועסק כאיש מכירות בלבד ולא כאיש בעל
ידע טכני באשר הוא אינו בעל הכשרה או ניסיון בתחום. על כן, אין בסיס לטענה
כי הנתבע נחשף לסודות טכניים מסוג כזה או אחר.
20. אשר להתחייבות לאי תחרות ולסודיות טענו, כי אין ליתן לה משקל באשר אין
היא מגנה על אינטרס התובעות או על סודותיהן המסחריים, הנתבע לא קיבל
הכשרה מיוחדת וכן לא צבר ידע מקצועי ייחודי במהלך תקופת עבודתו בתובעות
וכן לא ניתן לו כל תשלום מיוחד בגין אי התחרות שיש בה כדי להצדיק תניה זו.
21. במאמר מוסגר נציין כי בכתב התביעה עתרו התובעות לצו מתן חשבוניות כנגד
הנתבעת 2 באשר לחשבוניות של לקוחות, אולם בסיכומיהן זנחו התובעות עילה
זו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

העדים והראיות בתיק

- 1
22. מטעם התובעות העיד מר משה גז, בעלים ומנכ"ל חברת קומפליט בע"מ אשר
- 3 הייתה עד שנת 2007 שותף עסקי של מגייק. בעברו שימש מר גז כחבר הנהלה
- 4 בתובעת 1 (להלן: "מר משה גז"). בנוסף, העיד מר אריק מיפנו, סמנכ"ל שיווק
- 5 ושותפים עסקיים במגייק (להלן "מר מיפנו").
23. כן העיד מר זוב אריה, חוקר פרטי אשר נתבקש ע"י התובעות לערוך חקירה
- 7 בעניינו של הנתבע והתקשרותו עם פאיירפלי (להלן גם- "החוקר"). לתצהירו
- 8 צורף דיסק ותמלול שיחות שהתקיימו בינו לבין הנתבע (נספחים א'-ג' לתצהיר,
- 9 להלן "התמלול").
24. מטעם הנתבעים העיד הנתבע בעצמו וכן מר הניג. עוד העיד מר דן מארק, אחראי
- 11 על מערכות מגייק במשרד ראש הממשלה (להלן: "מר מארק"), מר שחר חדד,
- 12 מנכ"ל חברת תוכנות בית השיטה החל משנת 2009 ובזמנים הרלוונטיים לתובענה
- 13 סמנכ"ל לקוחות (להלן: "מר חדד") והגב' עידית שוחט, מנהלת מערכות מידע של
- 14 חברת אלדן תחבורה בע"מ (להלן: "הגב' שוחט").
- 15 מפאת אי התייצבותו של מר אורי כרמי, הוצא תצהירו מתיק בית הדין⁶.

דיון והכרעה

המסגרת המשפטית

- 17
- 18
25. המונח "סוד מסחרי" מוגדר בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות "סוד מסחרי"
- 19 כדלקמן:
- 20
- 21 "סוד מסחרי", 'סוד' – מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת
- 22 הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר
- 23 סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחרהו, ובלבד
- 24 שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמירת סודיותו".
- 25
26. סעיף 6(א) לחוק עוולות מסחריות קובע כי "לא יגזול אדם סוד מסחרי של אחר".
- 27 גזל סוד מסחרי מוגדר בסעיף 6 (ב) לחוק כאחד מאלה:
- 28

⁶ החלטה בפרוטוקול 2.12.13, עמ' 28.

1" (1) נטילת סוד מסחרי ללא הסכמת בעליו באמצעים פסולים,
2 או שימוש בסוד על ידי הנוטל; לענין זה אין נפקא מינה אם
3 הסוד ניטל מבעליו או מאדם אחר אשר הסוד המסחרי נמצא
4 בידיעתו;
5 (2) שימוש בסוד מסחרי ללא הסכמת בעליו כאשר השימוש
6 הוא בניגוד לחיוב חוזי או לחובת אמון, המוטלים על המשתמש
7 כלפי בעל הסוד;
8 (3) קבלת סוד מסחרי או שימוש בו ללא הסכמת בעליו,
9 כאשר המקבל או המשתמש יודע או שהדבר גלוי על פניו, בעת
10 הקבלה או השימוש, כי הסוד הועבר אליו באופן האסור על פי
11 פסקאות (1) או (2), או כי הסוד הועבר אל אדם אחר כלשהו
12 באופן אסור כאמור לפני שהגיע אליו."

28. בעניין **סער** נפסק כי האינטרס המוגן של המעביד אינו יכול להיות אינטרס "אי התחרות" כשלעצמו, שכן דבר זה נוגד תקנת ציבור. ובלשונו של כב' הנשיא (בדימוס) ברק:

20 "את עמדותי ניתן לסכם בארבע הפרופוזיציות האלה: ראשית,
 21 תניה בין מעביד לעובד המגבילה את חופש העיסוק של העובד
 22 לאחר סיום עבודתו בלא להגן על "אינטרסים לגיטימיים" של
 23 המעביד, היא בטלה בהיותה נוגדת את "תקנת הציבור"; שנית,
 24 "האינטרס הלגיטימי" של המעביד – הנותן תוקף לתניה
 25 המגבילה את חופש העיסוק של העובד – הוא האינטרס
 26 ה"קנייני" או "מעין קנייני" של המעביד בסודותיו המסחריים
 27 וברשימת לקוחותיו (עד כמה שהיא סודית). רשימה זו אינה
 28 סגורה, ובקביעתה של רשימת "האינטרסים הלגיטימיים" יש
 29 להתחשב ביחסי האמון שבין עובד למעביד, בהילכות המסחר
 30 הראויות ובחובת תום-הלב וההגינות שבין עובד למעביד;
 31 שלישית, ההגנה הניתנת ל"אינטרסים הלגיטימיים" של
 32 המעביד אינה מוחלטת. היקפה נקבע על-פי מבחנים של סבירות
 33 ומידתיות, המתחשבים במועדה, בתחומה ובסוגה של ההגבלה;
 34 רביעית, ככלל, אין למעביד "אינטרס לגיטימי" שעובדו לא
 35 יתחרה בו לאחר סיום עבודתו. על-כו הגבלת חופש העיסוק של

6 מתוך 22

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

המעביד המגשימה אך את האינטרס של המעביד שעובדו לא
יתחרה בו ("אי-תחרות כשלעצמה") נוגדת את תקנת הציבור.
בטלותה של הגבלה זו נובעת מהיעדר "אינטרס לגיטימי"
ביסודה, ועל-כן, ככלל, אין מקום כלל לבחון את סבירותה או את
מידתיותה של אותה הגבלה."

29. בעניין צ'ק פוינט נקבע כי :

"סוד מסחרי" אינו מילת קסם. על מעסיק הטוען לקיומו של
'סוד מסחרי' להוכיח את קיומו. היינו, עליו לתאר ולפרט מהו
הסוד. אין להסתפק בתיאור כללי או בטענה כללית על קיומו של
'סוד', כפי שאירע במקרה דנן, אלא יש להצביע לדוגמא על
תוכנה, פורמולה, נוסחה מסוימת, רשימת לקוחות מסוימת
תהליך מסויים וכו'. במסגרת הוכחת ה'סוד המסחרי' על
המעסיק הקודם להוכיח גם את היקפו ואת הזמן שעליו להיות
בגדר 'סוד'. יתרה מזו, על המעסיק הקודם להוכיח, כי מדובר
ב'סוד' וכי הוא נקט באמצעים סבירים במטרה להבטיח את
שמירת הסוד המסחרי, כגון: חשיפתו בפני עובדים הזקוקים לו
לצורך עבודתם ואי חשיפתו לעובדים אחרים או שמירת החומר
במקום מוגן".

30. אשר להגבלת עיסוקו של עובד נקבע כי, ככלל, לא יינתן תוקף לתניה חוזית
המגבילה את עיסוקו של עובד, אלא אם יעמוד המעסיק בנטל ויוכיח כי התניה
מגנה על "אינטרס לגיטימי" שלו. היה ויוכיח המעסיק "אינטרס לגיטימי"- לא די
בכך, ועל בית הדין לבחון את סבירות התניה בהתאם למבחנים שהיו מקובלים
בעבר (כמו משך זמן ההגבלה, היקפה, התחום הגיאוגרפי עליו היא חלה).

31. בעניין צ'ק פוינט ניתנו ארבע דוגמאות ל"אינטרס לגיטימי" להגבלת עיסוק-
קיומו של סוד מסחרי; הכשרה מיוחדת (מקום בו השקיע המעסיק משאבים
מיוחדים בהכשרת העובד); תמורה מיוחדת שקיבל העובד עבור התחייבותו
להגבלת העיסוק; וחובות תום הלב והאמון, כאשר הודגש כי אין זו רשימה
סגורה.

32. בפסק הדין בעניין גירית⁹ שניתן לאחר מכן, הושם דגש על חובות תום הלב ונקבע
כי עובד שמתנהל באופן שיש בו כדי להוות תחרות ישירה עם המעסיק, בעודו
מועסק, מפר את חובת תום הלב לה הוא נדרש במסגרת יחסי עובד ומעביד. כן

⁹ ע"ע 189/03 גירית בע"מ נ' מרדכי אביב, פד"ע לט 728 (להלן: "עניין גירית").

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

- 1 נקבע, כי חובות אלה משתרעות הן על תקופת העבודה והן על התקופה שלאחר
2 סיומה.
- 3 33. בעניין רשימת לקוחות נפסק, כי בנסיבות מיוחדות תוכר רשימה כזו כסוד
4 מסחרי, כאשר "יוכח שדרוש מאמץ מיוחד להשיגה, ובאותם מקרים שיוכח שיש ערך
5 מוסף כלשהו בקבלת הרשימה 'מן המוכן'".¹⁰
- 6 34. בע"ע 80/08 דאטה פול בע"מ נ' יניב טכנולוגיות מדיה בע"מ ואח' (7.10.10) סיכם
7 בית הדין הארצי את ההלכה בעניין סיווגה של רשימת לקוחות כ"סוד מסחרי":
8 "סיכומם של דברים עד כאן מעלה כי אין לקבוע באופן גורף
9 שרשימת לקוחות הינה סוד מסחרי, אלא יש לבחון כל מקרה
10 לגופו, תוך איזון האינטרסים של העובד, המעביד והציבור. על
11 מנת שרשימת לקוחות תהווה סוד מסחרי, צריך להיות בה מידע
12 המעניק יתרון מסחרי לבעליו, מידע סודי ולא נגיש לציבור, כמו
13 גם מידע שיצירתו כרוכה בהשקעת מאמץ, זמן וממון. רשימת
14 לקוחות יכול ותהיה בגדר סוד מסחרי כאשר מדובר בלקוחות
15 ממשיים או בלקוחות קבועים, ולא בלקוחות שאת שמותיהם
16 ניתן לדלות, למשל, בספר הטלפונים, כאשר מדובר במקרים
17 בהם דרוש מאמץ מיוחד להשיג את הרשימה וכאשר יוכח כי יש
18 ערך מוסף כלשהו בקבלת הרשימה מן המוכן".

מן הכלל אל הפרט

- 20
- 21 35. בהתאם להלכות הללו נעבור לבחון, ראשית, את פרשנותה של תניית אי התחרות
22 והאם מתקיימת תחרות בין התובעות לנתבעת. ככל שהתשובה לכך חיובית, נבחן
23 האם הנתבע הפר את חובת הסודיות ואת הסכמי אי התחרות עליהם חתם והאם
24 עשה שימוש שלא כדין בסודותיה המסחריים של התובעות. לצורך הכרעה בשאלה
25 זו יש לבחון האם הוכיחו התובעות אינטרס לגיטימי, להבדיל מהגבלת תחרות
26 "כשלעצמה" או מהתחייבות "ערומה" לאי תחרות.

פרשנותה של תניית אי התחרות

- 27
- 28
- 29 36. בנספח ב' להסכם העבודה עליו חתם הנתבע, אשר כותרתו "נספח סודיות ואי
30 תחרות" נכתב כדלקמן¹¹:

¹⁰ ע"ע 9046/96 בן ברוך נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ, נד(1) 625 (2000).
¹¹ נספח ב' לכתב התביעה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

6". אני מסכים, שבמשך כל קשרי העסקיים עם החברה, ובמשך תקופת אי התחרות המוגדרת להלן, לא אעסוק בכל פעולה העשויה להתחרות בחברה או לפגוע באינטרסים או במוניטין של החברה בכל דרך שהיא, בין במישרין, בין בעקיפין, בין בהווה ובין בעתיד.

.....

העובד מצהיר ומתחייב, מסכים ומתחייב כדלקמן:

1. כי הן במהלך תקופת עבודתי בחברה על פי הסכם זה והן במהלך תקופה של 12 חודשים לאחר מכן, שתחילתה במועד סיום עבודתי בחברה מכל סיבה שהיא, לא אעסוק בעצמי ולא אהיה שותף, בעלים, בעל מניות, מנהל, עובד, יועץ ו/או בעל כל תפקיד או חלק אחר, בכל עסק (בין אם במסגרת תאגיד אחר ובין אם לאו) המתחרה בחברה, בפעילותה ובעסקיה או בחלק מהם; וזאת בין בעצמי ובין באמצעות אחרים, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, בין בארץ ובין בחו"ל, בין במישרין או בין בעקיפין"

2. מבלי לפגוע באמור לעיל אני מתחייב כי במהלך התקופה המוזכרת בסעיף 1 לעיל, אמנע מלפעול בדרכים האמורות להלן:

א. עמידה בקשר עם ו/או פניה, במישרין או בעקיפין, למי שהיו לקוחות החברה או ביצעו עמה עסקים (באופן שוטף או חד פעמי), או עם לקוחות אשר החברה עמדה עימם בקשר על מנת למכור להם מוצרים המתחרים ו/או דומים למוצרי החברה.

37. עם סיום עבודתו בתובעות, חתם הנתבע על הסכם נוסף במסגרתו נערך לו גמר חשבון, בו נכתב¹²:

"העובד מצהיר בזאת כי הוא יודע כי סעיפי הסודיות ואי התחרות להם התחייב במסגרת הסכם העבודה שנחתם בין הצדדים נשארים בתוקפם גם לאחר סיום עבודתו במג'יק, כמפורט שם".

38. הנתבעים טענו בהקשר לכך כי כלל לא קיימת תחרות בין מג'יק לפאירפלי אשר העוסקת בתחום ההסבות הטכנולוגיות בעוד שהתובעות עוסקות בפיתוח שפת התכנה מג'יק. מכאן, כי מתחרותיהן של התובעות הינן חברות תכנות אחרות ועל כן, אין בפעילותן של הנתבע משום תחרות בפעילות התובעות.

¹² נספח ג' לתצהירו של מר מיפנו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

39. אין אנו מקבלים טענה זו. מתצהירו של מר מיפנו עולה כי לקוחות המתקשרים עם התובעות מפתחים את התכנה או את הכלים הרלוונטיים להם בשפת מג'יק. בנוסף להכנסה הראשונית הנובעת מרכישת רישיונות שימוש, ההכנסה המצטברת של מג'יק מורכבת מהכנסה בגין הסכמי תחזוקה של מערכות מידע קיימות, הכנסה בגין שדרוגי תוכנה, פיתוח גרסאות חדשות של הטכנולוגיה ועוד¹³.
40. פאיירפלי מציעה למעשה כלי חלופי למג'יק, כאשר היא מאפשרת הסבה של מערכת שנכתבה בטכנולוגית מג'יק לטכנולוגית דוט נט. הלקוחות הפוטנציאליים של פאיירפלי הינם אך ורק אותם לקוחות המשתמשים בשפת מג'יק המעוניינים להסב תוכנות וכלים שפותחו בשפת המג'יק לסביבת דוט נט, כך שבגמר ההסבה אין צורך בהמשך העבודה עם מג'יק ובהתקשרות עם התובעות¹⁴.
41. נכון הדבר, כי פאיירפלי מאפשרת את המעבר של לקוחות מג'יק לחברה המתחרה (מייקרוסופט וטכנולוגיית דוט נט) אולם, מאחר והמשמעות של התקשרות עם פאיירפלי היא הפסקת ההתקשרות עם מג'יק וכן העובדה שפאיירפלי מספקת שירות אך ורק ללקוחות מג'יק, מטה את הכף לכיוון הקביעה כי קיימת תחרות ישירה בין החברות.
42. נוכח האמור, אנו קובעים כי מתקיימת תחרות בין התובעות לפאיירפלי ועל כן אנו דוחים את טענת הנתבעים.

קיומו של "אינטרס לגיטימי"

סוד מסחרי

43. ה"אינטרס הלגיטימי" הראשון לו טענו התובעות הנו קיומו של "סוד מסחרי". לטענתן, במסגרת עבודתו במג'יק, אחראי היה הנתבע לאתר צרכים של לקוחות, לקיים פגישות, לתת הצעות מחיר ולנהל את הליכי המכירה מול הלקוחות.
44. במסגרת זו היה ממונה הנתבע על פעילותם של שני עובדים נוספים. במסגרת תפקידו הוא נחשף לרשימת לקוחות מג'יק בישראל, פרטי אנשי הקשר, מספר הרישיונות של כל לקוח, גרסאות מג'יק המצויות בידו, תאריכי סיום ההתקשרות וכיו"ב.

¹³ סעיפים 7-8 לתצהירו של מר מיפנו.

¹⁴ ראו עדותו של מר מיפנו, פרוטוקול 14.10.12, עמ' 14 ש' 6-8, 15-16.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

45. לטענת התובעות, מאחר ולא מדובר במוצר מדף, אלא במוצר שהשימוש בו
והמכירה הן לאורך שנים רבות, שוויו של המידע המצוי במאגרי התובעות הינו
עצום.
46. הנתבע טען מנגד, כי לכל עובדי מגייק מכל הדרגים הייתה גישה למערכת ניהול
הלקוחות. כן הוסיף כי שמות לקוחותיה של מגייק הינם נכס שיווקי ופרסומי
אותו דואגות התובעות לפרסם על מנת לבנות את המוניטין שלהן בשוק העסקי.
47. מר הניג העיד בתצהירו כי בשנים 1998-1999 הוא הועסק בתובעת 1 ומשנת 1999
עד להקמתה של פאיירפלי הוא עבד בחברה בשם "קופל ראם בע"מ" שהינה בית
תוכנה מוביל בשוק המגייק ושותפה אסטרטגית של התובעות. לטענתו, במסגרת
העבודה הוא נחשף למכלול לקוחותיה של מגייק. בנוסף, שימש מר הניג כמרצה
בארץ ובחו"ל שם קיבל את שמות הלקוחות שנכחו בהרצאות הללו. על כן טען, כי
הוא לא הזדקק לידע של הנתבע בדבר לקוחותיהן של התובעות כי אם לכישורי
המו"מ ויכולותיו בתחום המכירות.
48. כראיה לביסוס טענתו צירף העתק מהעמוד הרלוונטי באתר האינטרנט של
התובעות ובו שמות של לקוחות והעתק מהעמודים הרלוונטיים בספר הלקוחות
של התובעות.¹⁵
49. מר מיפנו נשאל בחקירתו הנגדית אודות רשימת הלקוחות שצורפה לתצהירו של
מר הניג והשיב¹⁶ :
**"מדובר ברשימת לקוחות מאד חלקית, מיעוטה הקטן מאד מישראל
ואם אינני טועה והאתר הוא יחסית חדש ולפני 2011 לא היה קיים
בכלל, היה אתר אחר שהכיל הרבה פחות אינפורמציה".**
50. כשנשאל מדוע הוא לא צירף לתצהירו את האתר הישן כדי להזים את הטענה
בדבר פרסום לקוחות ישראלים, השיב כי להערכתו במועד בו נכתב התצהיר הוא
לא חשב כי יהיה באתר רשימת לקוחות בישראל. בהמשך הודה כי התובעות
מחלקות ספרי לקוחות אך הוסיף כי המדובר ב"ספר מאוד ישן משנת 2003".
51. בהמשך חקירתו כשהוצג בפניו תכתובת מייל ובה רשימה של מאות לקוחות
מחודש יוני 2003 הודה כי המדובר במחדל אך הוסיף כי "כתובות אי מייל

¹⁵ נספחים 7-9 לתצהירו של מר הניג.
¹⁶ פרוטוקול 14.10.12, עמ' 17 ש' 20-22.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

- 1 מתיישנות מהר בתעשיה"¹⁷. כשנשאל האם העובדה שבית השיטה לקוח של מגייק
2 היא סודית, השיב: "מה הגדרה שלך סודי? לקוחות זה משהו סודי? מה פתאום?"¹⁸.
3 52. מכל האמור לעיל, לא שוכנענו כי רשימת הלקוחות של התובעות הינה סוד
4 מסחרי, כהגדרתו בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות ובהתאם לעניין צ'ק פוינט.
5 התובעות לא הוכיחו כי נדרש מאמץ מיוחד להשיג רשימה זו. בנוסף, לא הוכח כי
6 התובעות נקטו באמצעים סבירים על מנת להבטיח את שמירת הסוד המסחרי
7 ואנו מאמצים את האמור בסיכומי הנתבעים בנקודה זו.
8 53. הנתבעים מנגד, הוכיחו כי רשימת הלקוחות, גם אם באופן חלקי, התפרסמה
9 באתר האינטרנט של התובעות כמו גם ספר הלקוחות אותו ניהלו. אנו דוחים את
10 טענת התובעות, כי המדובר היה בתקלה בפרסום שמות הלקוחות מן הטעם
11 שהיא לא הוכחה כלל ועיקר.
12 54. מבלי לגרוע מהאמור, גם לו היינו קובעים כי רשימת הלקוחות של התובעות הינה
13 בגדר סוד מסחרי, שכן לדידנו יש ערך מוסף כלשהו בקבלת הרשימה 'מן המוכן',
14 הרי שלא עלה בידי התובעות להוכיח כי הנתבע עשה שימוש במידע זה, ונפרט
15 בקצרה.
16 55. התובעות סומכות את טיעוניהן על 2 מקורות עיקריים- האחת- רשימת לקוחות
17 אשר לשיטתן עברו להתקשר עם פאיירפלי כתוצאה ממעורבותו של הנתבע
18 ושימושו במידע אודותם; והשנייה – תמלול שיחות שהתקיימו בין הנתבע לבין
19 החוקר.
20 56. אשר לרשימת הלקוחות – להלן נפרט בקצרה את הלקוחות העיקריים לגביהם
21 טוענות התובעות שעברו להתקשר עם הנתבעת 2 בעקבות פעילותו של הנתבע¹⁹:
22
23

בית השיטה

- 24 57. לטענת התובעות חברת בית השיטה הינה בית תכנה אשר היה בטיפולו הישיר של
25 הנתבע כלקוח של מגייק. לטענתן, בשנת 2008 פנה הנתבע ללקוח ובסופו של דבר
26 נחתמה עסקה בין בית השיטה לפאיירפלי בשווי 2.5 מיליון ₪ בעקבותיה הופסקה
27 ההתקשרות עם מגייק.

¹⁷ שם, ש' 26-31.

¹⁸ פרוטוקול 14.10.12, עמ' 19 ש' 5-6.

¹⁹ כפי שעולה מתצהירו של מר מיפנו ותצהירו של מר משה גז.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

58. מר שחר חדד העיד בתצהירו כי בית השיטה פנו לפאיירפלי בעקבות היכרות עם
מכר משותף, מר מארק, אשר בחן את הטכנולוגיה המוצעת ע"י פאיירפלי והפנה
אותם למר הניג. בתצהירו העיד כי הסיבה לפנייתם הייתה מורכבת מבעיות שעלו
עקב השימוש בשפת מג'יק, ובין היתר, "חסימתם" בשוק האקדמי מלהציע
הצעות למכרזים שונים בהם היה תנאי סף של שימוש בטכנולוגיית דוט נט.
59. עוד הצהיר, כי עד לפגישה בחודש יוני 2008 הוא כלל לא הכיר את הנתבע וכי הוא
מעולם לא פנה אליו ו/או הציע לבית השיטה לבצע הסבה²⁰. בחקירתו הנגדית
אשר כי הוא לא הכיר כלל את הנתבע קודם להתקשרותו עם פאיירפלי²¹. תמיכה
לעדו מצאנו בדבריו של מר מארק אשר אישר בחקירתו הנגדית כי הוא הציע
לבית השיטה לבחון את טכנולוגיית פאיירפלי²².
60. מכאן, כי לא הוכח כי הנתבע פנה ללקוח זה או היה מעורב בהחלטתו להסב את
המערכות לטכנולוגיית פאיירפלי.

בנק דיסקונט

61. לטענת התובעות המדובר בלקוח שבבעלותו כ- 6,000 רישיונות שימוש של מג'יק.
לטענתן, הנתבע הציע ללקוח לעבור לטכנולוגיית פאיירפלי וכפועל יוצא מכך
ביטל הלקוח הסכם תחזוקה בשווי 70,000 דולר לשנה וכן נמנע מלקיים מגעים
עם מג'יק בעניין שדרוג מערכות המידע. בסופו של דבר בחר הלקוח להמשיך
לעבוד עם מג'יק אולם השיהוי גרם לתובעות נזק בשווי 170,000 דולר.
62. הנתבע העיד בתצהירו כי הוא כלל לא טיפל בלקוח זה במהלך תקופת עבודתו
במג'יק²³.
63. מר הניג העיד בתצהירו כי לקוח זה פנה אליו בעצמו באפריל 2009, דהיינו, תשעה
עשר חודשים לאחר סיום עבודתו של הנתבע בתובעות. לביסוס גרסתו צירף מר
הניג העתק מפנייתו של מר איתן ירמוס, עובד בנק דיסקונט מיום 8.4.2009. עוד

²⁰ סעיפים 5,9 ו-16 לתצהירו של מר חדד.

²¹ פרוטוקול, 14.10.12, עמ' 26 ש' 1-2.

²² שם, עמ' 23 ש' 19-22.

²³ סעיף 70 לתצהירו של הנתבע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

1 צירף פרסום מאתר האינטרנט של התובעות בדבר היותו של בנק דיסקונט לקוח
2 מג'יק²⁴.

3 64. נוכח המפורט, לא שוכנענו כי הנתבע פנה ללקוח והציע לו לעבור לפאיירפלי.

אלדן בע"מ

6 65. לטענת התובעות המדובר בלקוח שבבעלותו של מג'יק ואשר היה
7 בטיפולו של הנתבע. בשנת 2008 פנה הנתבע ללקוח והציע לו להתקשר עם
8 פאיירפלי. בשנת 2010 הסב התובע את מערכות המחשוב שלו באמצעות
9 פאיירפלי.

10 66. הגב' שוחט העידה בתצהירה כי היא מכירה את הנתבע עוד לפני התקופה בה
11 הועסק במג'יק. עוד הוסיפה כי היא מכירה את מר הניג עוד בהיותו עובד בחברת
12 "קופל ראס" וכי פתרון ההסבה הוצע לחברת אלדן עוד בחודש מרץ 2007 (בשלב
13 בו הנתבע עוד היה מועסק אצל התובעות). כך או כך, הרי שאין חולק כי רק
14 בתחילת שנת 2010 פנתה חברת אלדן לפאיירפלי מיוזמתם. בתצהירה דחתה הגב'
15 שוחט את הטענה כי התקיימו מגעים בשנת 2008-2009 בין חברת אלדן למג'יק
16 אשר לשדרוגי תכנה.

17 67. נוכח המפורט לא שוכנענו כי לנתבע היה חלק בהחלטתה של חברת אלדן
18 להתקשר עם הנתבעת 2.

משרד ראש הממשלה

21 68. לטענת התובעות, המדובר בלקוח אסטרטגי אשר בעקבות פנייתו של הנתבע,
22 התקשר עם פאיירפלי. מר דן מארק העיד בתצהירו כי הוא הכיר את מר הניג בין
23 השנים 2000-2003. עוד הוסיף כי בשנת 2008 הוא פנה לאחרון, במסגרת חיפוש
24 אלטרנטיבה לטכנולוגית מג'יק והסבה לסביבת דוט נט. בתצהירו הדגיש כי הוא
25 כלל לא הכיר את הנתבע עד לפגישת ההיכרות שקיים המשרד עם פאיירפלי על
26 מנת לבחון את הטכנולוגיה שהיא מציעה וציין כי אף לאחר ההתקשרות עמה,
27 המשיך המשרד לעבוד עם חברת מג'יק.

²⁴ נספחים 11-12 לתצהירו של מר הניג.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

69. בחקירתו הנגדית העיד כי "מספר הרשיונות של מג"יק לא פחת וגם לא ההכנסות של מג"יק מאיתנו..."²⁵.
70. מכאן, כי לא הוכח כי הנתבע היה מעורב בהחלטת המשרד להתקשר עם הנתבעת 2.
- חברת קומפליט**
71. מר משה גז העיד בתצהירו כי קומפליט הייתה עד שנת 2007 שותף עסקי של מג"יק. לטענתו, בסוף שנת 2008 פנה אליו הנתבע בפגישה משותפת עם מר הניג והציע לו לשתף פעולה עם פאיירפלי ולסייע להם בקשר עם חברת "מכתשים אגן" אשר הייתה לקוחה של קומפליט. כן העיד כי בסופו של דבר, לא נוצר קשר עסקי בין קומפליט לפאיירפלי.
72. מר הניג העיד בתצהירו, כי נציגי מכתשים אגן הם אלו שפנו לפאיירפלי ללא קשר למר משה גז. לתמיכה בטענתו צירף תכתובת מייל מיום 19.5.08. עוד הוסיף כי הוא הכיר את מר משה גז עוד מהיותו מנכ"ל מג"יק וכי הוא קרוב משפחה שלו מצד אשתו ונפגש עמו באירועים משפחתיים.²⁶
73. מר משה גז העיד בחקירתו כי הוא פגש את מר הניג באירועים משפחתיים אולם הוא לא ידע שיש ביניהם קשרים משפחתיים. כשנשאל בחקירתו: "אתה לא יודע בוודאות שהפניה של שי (הנתבע-א.ש) לחב' קומפליט התבססה על ההיכרות המוקדמת שלך איתו" השיב: "הנתבעת 2 פנתה אלי, היו לי סה"כ 2 לקוחות שעבדו עם מג"יק, אגרקסקו ואגן כימי, המטרה שלהם הייתה שאפנה ללקוחות האלה..."²⁷.
74. כללו של דבר - לא שוכנענו כי לנתבע היה מידע סודי וכי הוא עשה בו שימוש ואנו דוחים את טענות התובעות בעניין זה.
75. לעניין זה נעיר, כי אף לשיטת התובעות, כפי שעולה מעדותו של מיפנו, הרוב המוחלט של לקוחות התובעות לא התקשרו עם פאיירפלי.²⁸
76. לא הוכח בפנינו כי הנתבע היה חשוף למידע טכני או מידע סודי הקשור לעצם התוכנה עצמה, ייצורה או אופן השימוש בה. הנתבע היה איש מכירות אשר

²⁵ פרוטוקול 14.10.12, עמ' 23 ש' 9-12.

²⁶ סעיפים 144-149 לתצהירו של מר הניג.

²⁷ פרוטוקול 14.10.12, עמ' 8 ש' 25-31.

²⁸ פרוטוקול 14.10.12, עמ' 13 ש' 27-31.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

תפקידו היה לשווק ולמכור את התוכנה ללקוחות שונים וככזה, לא הוכח בפנינו
כי הוא היה חשוף למידע אודות מספר הרישיונות שיש ללקוחות מג'יק, הגרסה
של מג'יק ומועדי החידוש וכן לא שוכנענו כי על בסיס מידע זה פנה הנתבע או מי
מטעמה של פאיירפלי ללקוחות התובעות לשם מתן הצעה מטעמם.
77. להשלמת התמונה נציין כי התובעות לא הוכיחו אף את הנזק שנגרם להן, כטענתן,
כתוצאה מהפסד ההתקשרות עם הגופים שהשתמשו בשירותה של פאיירפלי.
מלבד העובדה כי לא צורפה כל אסמכתא ולא פורטה דרך החישוב של הנזקים
המוערכים, הרי שאף מעדותו של מר מיפנו לא היה ניתן להבין כיצד חושב הנזק
הנטען כדלקמן:

ש. כשאתה אומר הכנסה של 100 אלף דולר זה לא רווח נקי
ת. ברור שיש הוצאות. אך ההוצאות הן נמוכות והרווחיות פה גבוהה
במאוד.
ש. אתה טוען שיש גידול של 5% מפנה לסעיף 8.1, יש לך אסמכתא
לכך?
ת. אם לא צירפנו, אז כנראה שלא.
ש. אין לך הכשרה חשבונאית.
ת. לא.
ש. אתה מפרט נזקים כלכליים בתצהירך.
ת. בשביל לחשב כמה זה שנה כפול 5 לא צריך ידע גדול.
ש. למה לא צירפתם חו"ד מומחה שתתמוך בנזקים שלכם.
ת. אני לא חושב שצריך לצרף. אנו יכולים לצרף מה הרווחנו עד
היום ואז מדובר בהיקש.
....
ש. טענת שהלקוח (בנק דיסקונט- א.ש) ביטל הסכם תחזוקה של 70
לף דולר. יש לך אסמכתא
ת. לא, אין לי פה אסמכתא. אני יכול להמציא.
ש. בתביעה המקורית שלכם כללתם שמות של לקוחות נוספים.
בתצהיר שלך אתם מתעלמים מחלק הלקוחות ואתה מפרט רק 4
לקוחות
ת. אני לא בקיא בזה".

78. התובעות לא צירפו כל מסמך שיהיה בו כדי לתמוך בטענתן וכן נמנעו מהבאת
עדים שהיו יכולים לתמוך בטענותיהן. בעניין זה ידועה ההלכה לפיה להימנעות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

- 1 מהבאת ראיות יש משמעות ראייתית "ככלל, אי העדת עד רלוונטי יוצרת הנחה
2 לרעת הצד שאמור היה להזמין..."²⁹ משכך הדבר פועל לחובת התובעות.
- 3 79. אשר לתמלול השיחות בין הנתבע לבין החוקר – בטרם הגשת כתב התביעה,
4 שכרה מג'יק את שירותיו של חוקר פרטי, אשר הציג עצמו בשם אלון גולדמן
5 והתחזה למייצג גוף בהונגריה ולבעל קשרים ענפים בממשל אשר מעוניין בהסבת
6 מערכות ממג'יק לדוט נט. החוקר טען בתצהירו כי מהשיחות שנוהלו עם הנתבע,
7 עולים הפרטים הבאים:
- 8 העסקאות עם משרד ראש הממשלה, בית השיטה, חברת ידיעון וחברת צבר, הן
9 עסקאות שביצע הנתבע; הנתבע מעורב היה בקשר של חברת פאירפלי עם חברת
10 עמידר; הנתבע משתמש ברשימות לצורך הליך מכירות; לנתבע גישה למאגרי
11 המידע של מג'יק, לרבות למערכת CRM³⁰.
- 12 80. הנתבע העיד בתצהירו כי הוא הצהיר על לקוחות אלו כתוצאה מפרובוקציה
13 ודיבוב שנועדו לגרום לו להצדיק את הישגיו באותה העת. מכל מקום, כפי
14 שפירטנו לעיל, לא הוכח בפנינו כי הנתבע פנה למשרד ראש הממשלה ולבית
15 השיטה.
- 16 81. אשר ללקוחות צבר תיירות ונופש ועמידר, הרי שמר הניג הצהיר כי עם צבר
17 תיירות ונופש נחתמה עסקה בנובמבר 2007, טרם היכרותו עם הנתבע ועמידר
18 הייתה לקוחה של "קופל ראם" ומשם ההיכרות עמו. גרסתו לא נסתרה ולא הוכח
19 כי הנתבע הוא שפנה ללקוחות אלו.
- 20 82. אשר לשימוש ברשימות או מאגרי מידע – עיון בתמלול השיחות שהוגשו מעיד כי
21 החוקר ניסה לדלות מהנתבע מידע שיוכיח כי ברשותו מאגרי מידע השייכים
22 למג'יק. אלא, בעוד שלטענתו של החוקר התמלול מעיד כי כך הדבר, הרי שלדידנו
23 לא ניתן להסיק מסקנה זו, עובדה אשר עולה אף מחקירתו הנגדית³¹:
- 24 ש. תסכים איתי שבעצם מה שאתם מבקשים משי, שיעשה פעולה
25 אסורה, להביא מידע?
26 ת. אני לא מבקש שיביא מידע, אולי יש לו את המידע הזה אצלו.
27 ש. הוא אומר לך שאין לו את המידע הזה, נכון?
28 ת. (מעיון) מפ' לעמ' 102, שורה 11 (מצטט).

²⁹ ע"א 641/87 זאב קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציוד בע"מ (1) 239 .

³⁰ סעיף 5 לתצהירו של מר אזוב.

³¹ פרוטוקול 14.10.12, עמ' 11 ש' 15-27.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

1
2 83. החוקר הפנה לשורה הבאה: "אתה יודע מה, אתם רוצים, אתם יודעים מה, אני יכול,
3 מה שאני כן יכול לעשות, לא ב- לא בתוך כדי השיחה שלנו, אני יכול לבדוק עם מישהו
4 שישים לי את האצבע על כמה שחקנים מובילים במג'יק בשוק ההונגרי"³².
5 כשנשאל – "אז בעצם הוא אומר לך שאין לו בעצמו את המידע הזה",
6 השיב החוקר:

7 "שהוא יכול להגיע למידע. זה אצלו בבית או משהו אחר, אני אומר
8 שהוא לא אומר אצלי בבית, אבל אני לא בטוח, הוא אומר שהוא יכול
9 להגיע למידע, אני לא יודע איפה המידע".
10

11 84. בהמשך עדותו הודה כי אין לו מושג מי יצר את הקשר הראשוני עם הלקוחות
12 שאוזכרו על ידו. כשהופנה החוקר לכך כי הנתבע לכל אורך השיחה מדגיש כי דרך
13 המלך לגייס לקוחות זה ביחסי ציבור ופרסומים, השיב החוקר בחיוב. עוד העיד
14 כי באשר לנאמר בתצהירו הוא אינו יודע באילו רשימות מדובר, לרבות לא מי
15 הכין רשימות אלו.³³

16 85. לאחר שבחנו את תמלול השיחות לרבות עדותו של החוקר, לא שוכנענו כי יש בהם
17 להעיד כי ברשותו של הנתבע מאגר מידע או גישה למאגר מידע כלשהו של
18 התובעות. לא שוכנענו כי הנתבע הפר את חובת הסודיות או כי פעל באופן
19 המתחרה עם התובעות.

20 86. לסיכום חלק זה – אנו דוחים את טענות התובעות בעניין קיומו של סוד מסחרי
21 והפרת חובת הסודיות.
22

הכשרה מיוחדת; תמורה מיוחדת

23
24 87. התובעות לא טענו וממילא לא הוכיחו, כי הנתבע קיבל הכשרה מיוחדת, תוך
25 השקעת משאבים יקרים ויוצאי דופן, באופן המגיע לכדי אינטרס לגיטימי
26 כהגדרתו בפסיקה. אשר לתמורה מיוחדת, לא מצאנו ממש בטענת התובעות לפיה
27 שכרו של הנתבע בסך 20,000 ₪ לחודש מגלם את עמדתו הבכירה במג'יק, זאת
28 וממילא אין חולק כי הנתבע לא קיבל תמורה מיוחדת בגין הסכמתו לחתום על
29 תניית אי התחרות.
30

³² עמ' 102 לתמלול השיחות, שורה 11.
³³ פרוטוקול 14.10.12, עמ' 12 ש' 14 ואילך.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

תום לב

88. נותר לנו לדון בחובות תום הלב וההגינות, אשר אין חולק כי חלות על הנתבע, גם לאחר סיומם של יחסי העבודה. הנשיאה (בדימוס) ארד קבעה בעניין גירית כי:

"בית דין זה ובית המשפט העליון בהלכתו הפסוקה, כמו גם מלומדי משפט בכתביהם, עמדו על ייחודו של חוזה העבודה כחוזה יחס מתמשך, על כך שההתייחסות אל חוזה העבודה היא כאל חוזה לשיתוף פעולה המושתת על יחסי אמון ועל חובת הנאמנות החלה על הצדדים לו. חובת הנאמנות, חובת תום הלב, וחובת ההגינות הנובעות מחוזה עבודה, מהוות את התשתית ליחסי עבודה הוגנים. העובד והמעביד אינם יריבים הניצבים משני עברי המתרס וחובתם ההדדית היא שלא להימצא בניגוד אינטרסים".

89. התובעות ביקשו להפנות את בית הדין לשוני בין הסכמי ההתקשרות בין הנתבעים אשר צורפו לכתבי הטענות השונים. כך, בעוד שהסכם ההתקשרות אשר צורף כנספח ו' לכתב ההגנה (מיום 4.5.08) אינו כולל הוראה פוזיטיבית לנתבע, ההסכם השני אשר צורף כנספח 6 לתצהירו של מר מיפנו (מיום 17.12.08) קובע בסעיף 10 כי: "הנך מתחייב שלא תגלה לחברה או תנצל לצורך קידום עסקי החברה כל ידע ואינפורמציה שהשימוש בהם אסור על פי התחייבויותיך כלפי צד ג' כלשהו".

90. התובעות ביקשו לטעון בהקשר לכך כי נתבעת 2 ידעה כי הנתבע יעשה שימוש במידע שרכש בתקופת עבודתו בתובעות וכי כישורי המכירה לא היוו את הסיבה הבלעדית להתקשרות בין הצדדים ועד למועד הגשת כתב התביעה, לא התחייב הנתבע שלא לעשות שימוש במידע של מגייק.

91. מר הניג העיד בתצהירו כי בחודש 6/2008 פנה אליו מנכ"ל מגייק, בנוגע לעבודתו בנתבעת וסוכם בין הצדדים כי מר הניג יחדד בפני הנתבע את ההנחיות להימנע מכל הפרה של התחייבות כלשהי שנטל כלפי התובעות. בחקירתו הנגדית העיד כי הוא לא התעסק בשאלה האם לנתבע יש סודות מסחריים ומכל מקום הבהיר לו כי במידה ויש לו כאלה, שלא יעשה שימוש בהם³⁴.

92. הנתבע העיד בתצהירו כי בחודש יולי 2008 פנה אליו סמנכ"ל המכירות של סניף ישראל במגייק, מר רן לוינסקי הממונה הישיר של הנתבע והציע לו לשתף פעולה

³⁴ פרוטוקול 2.12.13, עמ' 33 ש' 8-11.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

- 1 בשיווק מוצר של מגייק. לטענתו מר לוינסקי אישר לו טלפונית כי למנכ"ל "אין
2 בעיה" עם עבודתו בפאיירפלי.³⁵ מכאן ביקש לטעון כי לא עצם עבודתו בפאיירפלי
3 היא שהולידה את התביעה דנן כי אם הצלחתה של פאיירפלי.
- 4 93. מר מיפנו נשאל בעדותו האם הם הציעו לנתבע לעבוד עימם והשיב "לא מכיר את
5 זה". כשצוין בפניו כי זה נעשה ע"י מר רן לוינסקי, הממונה על הנתבע, השיב:
6 "סברה הגיונית מתוך כל שמר לוינסקי היה אחראי על המכירות בזמנו". בהמשך
7 כשנשאל מתי נודע לתובעות שהנתבע עובד בפאיירפלי, השיב מר מיפנו כי הוא לא
8 זוכר את המועד המדויק.³⁶
- 9 94. אנו דוחים את טענת התובעות כי פאיירפלי מעולם לא עבדה עם איש מכירות
10 אחר מלבד הנתבע ואת רמזיהן כי "הטיעון המשכנע" בעטיו הועסק הנתבע הוא
11 המידע באמתחתו אשר ללקוחות התובעות. טיעונים אלו, על אף שהתובעות עשו
12 מאמצים כבירים, לא הוכחו כלל ועיקר ולא הוצגה כל אסמכתא לביסוסם.
13 התובעות לא טרחו לזמן לעדות את מר רן לוינסקי, אשר היה בעדותו כדי לשפוך
14 אור על המחלוקת ועל השאלה האם התובעות, בכך שפנו לנתבע לשיתוף פעולה
15 בעת עבודתו בפאיירפלי, נתנו הסכמתן להתקשרותו עם הנתבעת. מחדל זה,
16 כאמור, יש לזקוף לחובתן.
- 17 95. בניגוד למצג אותו הציגו התובעות, שונה המקרה שלפנינו מנסיבותיו של עניין
18 גירית שם נקבע כי עובד שמתנהל באופן שיש בו כדי להוות תחרות ישירה עם
19 המעסיק, בעודו מועסק, מפר את חובת תום הלב לה הוא נדרש במסגרת יחסי
20 עובד ומעביד.
- 21 96. בעניין שלפנינו, אין חולק כי הנתבע החל את עבודתו בפאיירפלי לאחר שפוטר
22 מעבודתו בתובעות ובחלוף 8 חודשים לאחר סיום יחסי העבודה. לא שוכנענו כי
23 נפל פגם בהתקשרותו של הנתבע עם פאיירפלי או כי הנתבע עשה שימוש במידע
24 שהגיע אליו עקב עבודתו בתובעות, שיש בו להפר את חובת הסודיות המוטלת
25 עליו.
- 26 97. אין אנו מקבלים את טענת התובעות אשר בחרו הן לפטר את הנתבע לפיהן היה
27 על הנתבע להימנע מלפגוע באינטרסים של מגייק בכל דרך שהיא, ישירה או

³⁵ סעיפים 43-46 לתצהירו של הנתבע.

³⁶ פרוטוקול 14.10.12, עמ' 16 ש' 20 ואילך.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

- 1 עקיפה. בשונה מעניין גירית, המדובר בעובד שמצא פרנסה בחברה מתחרה לאחר
2 שפוטר מעבודתו ובחלוף זמן ניכר מתום יחסי עובד מעביד.
3 98. בנוסף, לא מצאנו בעובדה לפיה כינה הנתבע בתמלול את מעסיקו הקודם בשמות
4 גנאי מסוימים כדי להפר את חובת האמון. על אף כי אנו סבורים כי התנהלות זו
5 אינה ראויה, אין בה כשלעצמה, כדי להוביל לקביעה בדבר הפרת חובת תום הלב
6 או חובות האמון.
7 99. נוכח כל המפורט לעיל, אנו קובעים כי לא עלה בידי התובעות להוכיח כי הנתבע
8 הפר את חובות האמון האישי, הסודיות ותום הלב המוטלות עליו מכוח הסכמות
9 הצדדים ומכוח יחסי העבודה.

10

11

סוף דבר

- 12 100. התובעות לא עמדו בנטל להוכיח כי התניה החוזית מגינה על "אינטרס
13 לגיטימי" שלהן, לרבות כי הנתבע הפר את הסכם העסקה. בהעדר הוכחה, אנו
14 דוחים את תביעת התובעות כנגד הנתבע.
15 101. אשר לנתבעת 2 – משקבענו כי לא הוכח כי הנתבע הפר את הסכם העבודה עם
16 התובעות, הרי שנדחת הטענה בדבר גרם הפרת חוזה.
17 102. באופן דומה, נדחת טענות התובעות בדבר גזל ועשיית עושר שלא במשפט,
18 עילות אלו לא הוכחו.
19 103. **לשאלת ההוצאות** – בפסק דין שניתן לאחרונה³⁷ דן בית הדין הארצי בהרחבה,
20 בעניין החיוב בהוצאות והשיקולים באשר לפסיקת הוצאות. בפסק הדין נקבע כי
21 הרציונל העומד ביסוד מדיניות בית הדין לעבודה לפסוק הוצאות בשיעור מתון
22 הוא מניעת חסמים שימנעו או יקשו על מימוש זכויות שנקבעו בחוקי המגן.
23 104. באותו עניין הודגש כי רציונל זה אינו מתקיים בכל הליך שבסמכות בית הדין
24 לעבודה, למשל, עת מדובר בהתדיינות על הפרת הוראות חוק עוולות מסחריות.
25 כאשר המדובר בתביעה שמאפינה הם עסקיים מסחריים, יש מקום לפסוק
26 הוצאות בשיעור גבוה יותר, תוך התייחסות למרכיבים נוספים כגון, סכום
27 התביעה והיחס בינו לבין הסכום שנפסק בסופו של יום, סיכויי התביעה, מורכבות
28 התביעה, התנהלות בעלי הדין וכד'.

³⁷ ע"ע 48431-02-11 משה חננאל נ' אינטרפייס פרטנרס אינטרנשיונל למידיטייד ואח' (15.9.14).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 12485-08

- 1 105. לאחר שבחנו את מכלול הנסיבות בתיק, לרבות גובה התביעה והעובדה כי היא
- 2 נדחתה מחמת היעדר הוכחה, אנו מחייבים את התובעות לשלם (ביחד ולחוד) לכל
- 3 אחד מהנתבעים סך של 20,000 ₪ (סה"כ 40,000 ₪) בגין הוצאות ושכ"ט עו"ד.
- 4
- 5
- 6 ניתן היום, י"ז חשוון תשע"ה, (10 נובמבר 2014), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
- 7

אורן שגב, שופט

הרצל גבע
נציג ציבור עובדים